

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - VII, 11 : De Medusa](#)

Mythologia, Venise, 1567 - VII, 11 : De Medusa

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[91\] : De Medusa](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VII, 11 : De Medusa](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VII, 11 : De Meduse](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VII

[Mythologie, Paris, 1627 - VII, 12 : De Meduse](#)

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia](#) (CRIMEL, URCA ; IUF) ; [projet EMAN](#), Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum](#) (MDZ).

Présentation du document

Publication [Venise, Comin da Trino, 1567](#)

Exemplaire [Munich \(Allemagne\), Münchener DigitalisierungsZentrum \(MDZ\)](#) ,
Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination [221r°-222r°](#)

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Méduse](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière

modification le 28/04/2023

magis formidandas esse viro bono ac prudenti, voluptatum titillationes, quam hostium minas. Quippe cum nulla sit ciuitas tam felix, nullam tam potens regnum, ulla tanta tamque aëta vel naturæ, vel amicitie coniunctio, nulla tam firma præsidia, quæ libido & intemperantia non possit infringere; omnium siquidem libidinum, omnisque lascitiæ causes, ærumnæ, exilia, egestas, præsentiumq; bonorum iacturæ sunt comites. At nunc de Medusa dicamus.

De Medusa.

Cap. XI.

10

Medusa etiam ob libidinem & Veneris immoderatum desiderium acerbissimam Deorum iram in se conuertit; cum vel in templo Mineræ Neptunum passa sit. fuerunt complures hoc nomine vocatæ mulieres, nam & vna ex filiabus Priami, & vna ex Stheneli ac Nicippes Medusa vocata est. at ea, quæ celebratur à poetis, vt ait Paus. in Corinthiacis, filia Phorci fuisse dicitur: cuius quæ fuerit mater non constat, cum quidam marini cuiusdam monstri filiam fuisse inquirant. Propter violatum igitur templum, cū piaculum ibi commissum fuisset, irata Dea ne tantum scelus inultum esset, comam primum, propter cuius pulchritudinem Neptuno placuerat, in serpentes conuertit; deinde dedit illi hanc vim, vt quicumque illam aspiceret, fierent lapides; quod innuit Ouid. lib. 1. de Ponto;

20

Ipsa Medusa oculis veniat licet obuia nostris;

Amitcet vires protinus ipsa suas.

Deinde cum multos homines in lapides verteret, & ingenti clade populos iuxta Tritonidem paludem habitantes afficeret, Deorum misericordia Perseus Iouis Danæq; filius ad eam obtuncandam mittitur. Ille acceptis à Mercurio talaribus & salcato ense, à Pallade scuto, vnico icu caput eius amputauit, quod postea gestauit Pallas suo scuto affixum. Dionysiocles Andromedam ceto expositam à Perseo liberatam fuisse scribit, cum is ostenso capite Medusæ cetum in lapidem vertisset. at Itacius non eam fuisse causam Medusæ calamitatis commemorat, sed Medusam inquit fuisse Pisdæ omnium mulierum suæ ætatis pulcherrimam, quæ cum magnopere capillorum pulchritudine præsertim gloriaretur, seq; vel Pallade pulchriorem affirmaret, aueretque de forma vel cum Dea contendere, Pallas Perseum ad illam misit, Gorgonemque monstrauit in pictura Sami, vbi ciuitas fuit ex illa re Diæterium vocata. Verum vt ad Perseum redeam, qui superius missus fuerat Deorum misericordia ad illam obtuncandam, quia multos homines in saxa conuerteret, Perseus primum ad Pephirado & Enyo Phoreidas vocatas accessit, quæ vetulæ erant à natiuitate, & Gorgonum sorores. Ab illis igitur vnicum oculum, quo illæ vicissim utebantur, & vnicum dentem mutuo accepit; neque prius illis reddidit, quam ad Nymphas ipsum deduxissent. tum acceptis calceis volueribus nympharum, & pera siue sacculo, galeaq; Platonis, & adamantina falce Mercurii, & speculo Palladis volans ad Tartellum ciuitatem Iberiæ ad ipsas Gorgones peruenit: quæ capita habebant serpentibus implicata squammosis, dentes quanci sunt magnorum aporum, manus ferreas, & alas, quibus volabant: sic igitur ad has volauit Perseus, quas dormientes inuenit: atque Medusæ caput in speculo auersus inueniens Pallade manum dirigente amputauit. Ex capite Medusæ desecto Pe-

30

40

K k k

gafus

Mythologia

gafus alatus equus repente profiliit . tum graüter ferētes reliquæ sorores
ac lugentes sibilum è multitudine angulum ingentem emittebant , vnde Pal
las legem tiliarum multarum capitum vocatam antiquitus excogitauit . at
Perseus caput amputatum in peram coniectum super humero à tergo ferens
gestauit ad Palladem . sic autem illius formam descripsit Hesiodus in Scuto ;

Εὐδ' ἢ δὲ δὴ δάμαρ δαδάει τίαι , ἰπὸτα σφραγίσαι .
τοῦ δ' ἢ ἐπιφάνει τάλαια ποταῖο , καὶ ἰκὰς αὐτῶν .
δαίμα μίγα φρέσασ' ἰπὸν ἰδὲμα δ' ἔστρεκτο .
τῶι γάρμιν πάλαιον τῶνδ' ἰκάνει ἀμφιπόνηε ,
χρῆσαι . ἀμφὶ δὲ πάλαι ἔχει πείριστα πίδαλα .
ἄρσασι δὲ μιν ἀμφὶ μολαίδουσι ἀπ' ἰκάντο .
χάλκωσι ἰε τλαρῶντι , εἴ δ' ἀσπὶ σῆμα ποταῖο .
καὶ δὲ μεταφρῖστο ἔχει κάρη δῆμον πάλαιον
Γοργῶν . ἀμφὶ δὲ μιν κίβωσι δὲ δαίμα ἰδὲμα
ἀρσῶν . δῆσασι δὲ κατερῶντι το φασηί ,
χρῆσαι . δῆσδὲ δὲ πάλαι κρεάφουσι ἀκάντο
καὶ δὲ δῆμον κωκὴ ἰκάντο σῆμα ἀπὸ δ' ἔχουσα .
αὐτῶι δὲ ἀποδῶντι καὶ ἔφρῶντι ἰκάντο
σφραγίσαι δαδάει ἔστρεκτο . τῶι δὲ μιν ἀπὸν
Γοργῶν ἀκάντο καὶ δὲ μιν ἀπὸν ἔφρῶντο .

10
20
30
Hic aderat Danaes proles clarissima Perseus.
Nec tangebatur enim scutum pede ; nec procul idem
Distabat . nusquam stabat , mirabile dictu .
Sic Deus ignipotens ex auro fecerat illum .
Huic alata pedes imos talaria nescunt .
Ferreus ast humeris loro suspenditur alris
Ensis : & ille animo velocior aera transit .
Gorgonis horribilis monstri cui terga grauantur
Pondere ; circum ex argento , mirabile visu ,
Sacculus hoc habuit . claudebat simbria vellem
Aurea , Plutonis galea caput ipse tegebat
Obscura , steterat nox illam plurima circum :
Filius at Danaes Perseus mira arte timenti
Factus erat similis , properantiq̄q̄ : horrida monstra
Gorgonea à tergo , similesq̄q̄ sequentibus illum .

E sanguine igitur Medusæ de collo defluente natus est vocatus Chrysaor , &
Pegasus , & è guttis distillantibus ex ipso capite , varia serpentum genera , ut
fabulati sunt antiqui . id caput suo clypeo Pallas affixit , & gestare consue
uit , ut testatur Euripides in Rheso hoc pacto ;

40
Γοργῶν δ' ἔστρεκτο δαδάει τίαι
καλῶν ποταῖοι καὶ ἰκάντο ποταῖοι ,
πολλοὶ τῶν καλῶν ἰκάντο ποταῖοι .
Gorgo Dez ast ab Aegide
Ex xte equinis est ligata frontibus ;
Multis timorem personat tinnitibus ,

Alii tamen maluerunt affixum fuisse Gorgonis caput iis armis , quibus pe
sus tegeretur , quàm clypeo ; qui pectoris integumentum Gorgonium vo
caunt , ut esset formæ eius , quæ de forma ausa fuit contendere , comparatiu .

Hxc

Hæc ea sunt, quæ de Medusa memorantur fabulosè, quæ cum sola mortalis esset à Gorgonibus occisa est, nunc cur hæc sint ficta inquiramus. Paus. in Corinthiacis eadem Medusæ ad historiam traduxit, ubi inquit eam fuisse filiam Phorci, quæ mortuo patre regnum ab illo acceperit eorum populorum, qui ad Tritonidem paludem accolunt, solitamque in venationes & pugnas cum iis populis, quibus imperabat, exire. Verum cum lectissimis Persei copiis, quas ille ducitabat ex Peloponneso, obuia fuisset, in acie noctu per insidias in castris trucidata est, cuius vel mortuæ pulchritudinè admiratus Perseus, ut omnibus esset spectaculo, præcisum caput in Græciam portauit, quo viso homines admirati dicti sunt in lapides conuerti. Non desuerunt tamen qui in Africa bestias esse admirabiles & inuicite formæ inquirant, & inter illas feros homines: atque Medusam vnam ex illis fuisse, quæ procul à suis gregibus aberrans ad paludem Tritonidem peruenerit, quæ illius accolæ graui clade affecerit, donec à Perseo adiuuante Minerua, quia homines eius loci sacri Mineruæ putabantur, occisa fuit. At enim nihil horum, quæ hæcenus dicta sunt, dignum esse videbatur, quod transmitteretur ad posteros, nisi quæpiam præclarior & utilior subesset sententia. Quid ergo est? cum pulcherrima esse diceretur omnium mulierum Medusa, quid prohibet illam voluptatem aut libidinem censerit? est enim vis illa voluptatum ut & Deorum cultus, & omnis humanitatis, & officii, omnisque utilitatis nos obliuisci cogat, si illarum arbitrio nos dedamus: quare cum homines inutiles rebus cæteris efficiantur præclare dicti sunt in lapides soliti conuerti. Alii superbix & arrogantix, & temeritati vim Medusæ attribuerant; quare duplex est de illa sententia, quod ob libidinem Dæ templum profanauit scilicet, & quod de pulchritudine capillorum ausa sit cum dea contendere. nam qui superbia & petulantia nimis esseruntur; illi nullam neque hominum, neque Deorum habent rationem. illi cum cæteris omnibus, tum sibi maxime sunt inutiles & in lapides conuertuntur; quare & superbix & libidini illa vis tribuitur, admonemur igitur per hanc fabulam ut libidinem fugiamus, cum illa sit & Diis inuisa, & nobis iniucunda denique; ut superbia ne nimis esseremur, quoniam omnis temeritatis vindex est Deus; ut quæcunque bona habemus, à Deo esse putemus, qui omnium bonorum solus est autor & largitor: quare si quis ob illa quæ à Deo acceperit, vel nimis gloriatur, vel etiam Deum contemnat, id totum, quod à Deo habuit, auferetur ab eo, & tantum malorum cumulum, quantum erat pristinorum bonorum, accipiet. Sic enim cum prius omnium oculos Medusa in se conuerteret ob insignem corporis & capillorum pulchritudinem, siue, ut verius dicam, ob pristina felicitatem, postquam coma in angues conuersa est, omnes ab illa oculos auertebant. nam cum fortunæ vis & aura benigna aspirauerit, magna circumllat vndiq; amicorum, & coniuictorum copia: at si Deus fortunæ cursum auerterit, omnes & amici & coniuicti celeriter auolant, multi que qui intimi antea fuerant, cum nobis occurrunt, oculos auertunt. ad hæc igitur vitia reprimenda consitam fuisse ab antiquis Medusæ fabulam ego crediderim, at non ob eam causam, quæ superius dicta est, at nunc de Gorgonibus dicatur.

De Gorgonibus.

Cap. XII.

GOrgonum vero duplex est ordo, cum omnes sint natæ ex iisdem parentibus, quibus etiam Medusa; è Phorco scilicet, & Ceto. Aliæ vero earum

K k k a rum